

Barta Dezsőné, dr Pártos Ernőné, Gergely Miklósné, dr Csonka Eleméné, dr Sirsich Györgyné, dr Pisztor Egonné, Hevessy Kálmánné, Hevessy Klári, Endrényi Imréné, Halász századosné, Samarjay Sándorné, Urbanek Istvánné, dr Schulhof Emilné, Bokor Adolfné, Bokor Jánosné, Boros Józsefné, Winkler Mihályné, dr Mogán Béláné, Balassa Józsefné, Fischerné, Kamocsayné és Kamocsay Margit, Lengyel-nővérek, Rigó-nővérek, dr Fekete Béláné, Fehér-nővérek, Cziklay Rózsi, dr Holló Samuné, Reich mérnökne, Pick Margit, Scheiber Ili, Palócz Lászlóné, és Palócz Ilonka, Horváth Henrikné, dr Sőreghy Mátyásné, dr Tóth Imréné, ifjabb Árvay Sándorné, Littner Jánosné, Bauer Józsefné, Dávid Pálné, Gerle Jenőné és Keleti Lili (Hódmezővásárhelyről).

A versenyintézőség tagjai voltak: *Gerliczy* Ferenc báró, *Bokor* Pál helyettes elnök, *Bagáry* Kálmán, *Bencze* Bálint, *Farkas* Dezső, *Jony* László, *Kélemen* Béla dr, *Lázár* György dr, *Nagy* Géza, *Pászthy* Kálmán, *Plauk* Ede, *Terey* József, *Reöck* Iván. Urlovasok Szövetkezete részéről: *Horthy* István. Versenybíró: *Gergely* Miklós. Indítók: *Samarjay* Sándor és *Tombácz* Károly. Versenytitkár: *Gerle* Imre dr. Mázsaló: ifjabb *Magyar* László dr. Pénztárnok: *Kaszó* Elek. Totalizátor-vezető: *Bevétel* Endre. Handicapper *Magyar* Elek.

(Szegedi sikverseny.)

Pont három órára jelezte a program a verseny kezdetét, de három óra alaposan elmúlt, mikor az első futamban résztvevők számait főlhúzták az árbóca. *Szegedi sikverseny* volt az első futam, a program szerint: „1000 korona, adva Szeged szabad királyi város közönsége által, melyből 700 korona a győztesnek, 200 korona a másodiknak, 100 korona a harmadiknak. Táv. kb. 1600 m. 3é és idősebb belföldi lovak számára, melyek 1910--1911-ben 1500 korona értékű versenyt nem nyertek.”

Tizenegy lovat jelzett a program és csak három szám fehérlött az árbóc fekete tábláin.

8, 9, 11.

--- Csak hárman indulnak!, sajnálkozott a publikum hangosan és ennek a mondatnak félig esalatkozás, félig boszankodás, kedvetlenség volt az íze.

--- Hiszen így nincsenek esélyek! --- busongtak a toti hivei és nem valami nagy eksz-tázissal mentek tétet rakni.

Neimanns R. báró lova, a *Mortola*, Petanovits J. *Ereszd el*-je és Szakonyi L. főhadnagy *Aureliánja* volt a három jelzett ló, --- és persze legtöbben a Mortolára raktak. Minden nagyobb izgalom nélkül ment az egész: Neimanns jatszva behozta a lovat elsőnek; *Ereszd el* (lov. *Issekutz*) lett a 2-ik, *Aurelián* a 3-ik. A nyertesek tapsoltak s az első szám le volt játszva. A katonabanda rázendített, a sétálók tovább sétáltak, ők is, meg a nem-sétálók is tovább diskuráltak, konstatálták, hogy kevesen vannak az idén, hogy süt a nap és nincsen esély és sok mindent.

(Altishti verseny.)

Következett --- négy óra felé --- az örmes-teri, hivatalosan az altishti verseny. Akadályverseny. A szegedi magyar királyi 3-ik honvéddhuszárezred továbbszolgáló altisztjei által lovagolandó szolgálati lovak számára. Táv. kb. 2800 m. Első, második és harmadik beérkezőnek tiszteletdíj. Kilenc ló közül öt indult. *Tü*, lov. *Farkas* Mihály (zöld szalag), *Agra*, lov. *Kralusz* István, (rózsaszín szalag), *Délibáb*, lov. *Kis* Pál, (fehér szalag), *Ellenség*, lov. *Kerekes* Péter, (fekete), *Drága*, lov. *Tokody* Péter, (veres), szintén nagyobb emóciók nélkül. A favorit ötéves *Délibáb*ot szépen behozta *Kis* Pál, másodiknak bejött *Tü*, harmadiknak *Agra*. Ujabb katonazene, diskurzusok, unalmak és várakozások. Talán a következő! A deszki sikverseny. Arra nyolcan neveztek, de remélhetőleg mind futnak, hiszen az első díj ezeröttszáz korona.

(Deszki sikverseny.)

Valóban. A program el is mondja: „2000 korona, adva a földmívelésügyi magyar királyi

miniszter öngyméltósága által, melyből 1500 korona a győztesnek, 300 korona a másodiknak, 200 korona a harmadiknak. Táv. kb. 2200 m. 3é és id. belföldi lovak számára, melyek 1910--1911-ben 1800 korona értékű versenyt nem nyertek.”

Ismét csalódás: az árbócon mindössze három szám fehérlik:

--- 4, 5, 7.

Nézzük a programot. A 4. szám *Merweldt* gróf őrnagy *Sylva*-ja, az 5. *Molnár* László főhadnagy *Alkony*-ja, a 7. *Neimanns* báró *Ariadne*-ja. A totizók meglehetősen zavarban vannak.

--- Melyiket rakjuk meg?

Legtöbben a négyest és a hetest rakják. Az *Alkonyt* egyszerűen lesajnálják, le „outsider”-ezik. És rendíthetetlenül biznak a szimatukban. De azért izgatottak.

Mikor a jelző-harang megszólal, előre futnak, székre kapnak, az egész publikum izgatott s ezekben a pillanatokban egy kicsit mintha érdemes lett volna kijönni a versenyre, annak is, aki tikeket szorongat a kezében, annak is, aki elég ötletes ilyenkor nem a lovakat nézni, hanem a székeken álló, a tribünön ágaskodó, gukerozó, kiáltozó publikumot és az asszonyi arcokat, mik a két-három pernyi sportizgalom tüzeiben ragyognak öntudatlan szépséggel.

Arra a kiáltásra ocsudik föl az ember:

--- Az ötös! Az ötös! Bravó! Bravó!

Csakugyan. Az acélkék ruha, világoskék sapka előrenyomul, az outsider, amelyre nem akartak rakni, két és fél hosszal, biztosan győz. Második lett *Ariadne*, harmadik *Sylva*.

Tapsok, örömkialtások, rohanás a toti felé, --- pár pillanatra egészen nagystilű, lóversenyi izgalom, fölvillanyozódás. A totalizátor ötre harminchármat ad: ezt a lovacskát érdemes volt megrakni. S most már kezd föl-szökni a jókedv, a sportkedv, a bizakodás is megszólal: a következő futamra, az akadályverseny-handicapra tizenegyen iratkoztak, ez is 1500 koronás, csak indul nyolc ló, aztán lesz esély, lesz izgalom, lesz szép verseny.

(Akadályverseny-handicap.)

Nem, uraim és hölgyeim, nincs kimélet. Önök nem tudják, hogy itt nemcsak a totalizátor vonja le a maga husz százalékát hanem a versenyre jelentkezőknek is csak a husz-százaléka jött meg és itt minden lesz, csak hatásban, hetesben való startolás nem. Aki pedig kételkedik ezen, tessék, ott az árbóc: két, mondd és olvasd, két számot mutat.

--- Hét és tizenegy!

Merweldt gróf őrnagy *Ilmergrün II*-je a hetes; a tizenegyes szám őrnagy *Pallavicini* A. főhadnagy *Rózsi*-ja. Amazt *Folis* lovagolja vörös ruhában, fekete ujjak, sárga sapka, emezt a tulajdonos világoskék és sárga színnel. Csaknem mindenki a hetesre fogad. Titkos örömmel nézik ezt azok a kabalisták, akik mindig a rakatlant rakják, a nyeres nagy esélye reményében és mikor már nagyon sokan tettek a hetesre, akkor belső diadalérzettel megteszik a tizenegyest.

Gyönyörű volt nézni, hogyan csalódtak ezek a szerencsés kabalisták. *Rózsi* kezdettől fogva vezetett s a hivei ujjongva nézték háromezer méterig való diadalmas futását, csak egy-két szkeptikus, örökké ellenmondó okoskodott:

--- Majd a végén! Majd a végén!

Nem tudni, a két ló ismerete vagy a zsebükben levő tikeket hetes száma mondatta-e velük ezt olyan föltétlen határozottsággal, de tény, hogy *Ilmergrün II*. végül gyönyörűen előrenyomult; *Rózsi* liába verte lovasa, egy hosszal elmaradt.

Rivalgó éljen és taps köszöntötte ezt az eredményt s mindenki meg volt vele elégedve. A nyerők a nyeres miatt, a vesztek pedig azzal vigasztalták magukat:

--- Ez az élvezet megérte a tétet; különben is csak ötre hetet kapnánk, azért pedig nem érdemes nyerni.

Hanem azt nem tudták megbocsátani, hogy egy futamban tizenegy ló közül csak kettő indult. Méltatlankodtak a dolgon és --- vicceltek. Ahány tehervonat, személyvonat arra haladt a tribün mögött, kinevezték outsidernek, meg egyébnek, azzal a fölfogással élve, hogy:

--- Nem ló, de legalább fut.

Hova fajultak volna a viccek, ha Szeged történetesen nem világváros és --- lóvonat fut vala arra!

(Altiszte és tisztek.)

Megint egy vontatott, kényszeredett intermezzo következett: altishti vadászverseny. A szegedi m. kir. 3-ik honvéddyalóg-ezred fiatal altisztjei által lovagolandó szolgálati lovak számára. Táv kb. 4000 méter. Első, második és harmadik beérkezőnek tiszteletdíj.

Indultak hatan. Favoritnak fölkapták talá-lomra a hatost, s bejött a hetes: a *Rékásy* József lovagolta *Derce*. Második lett *Dsígurszky* Pál, a *Dobsideren*, harmadik a --- favorit, *Dadám*, amelyet *Ocsko* József, a zöldszalagos lovagolt.

Egy kis elevenséget hozott félóra mulva a tiszti gátverseny, melyben *Thomka* Zoltán százados *Giron*-ja lett a favorit, be is jött. Ennél a futamnál is nagy volt az érdeklődés, az izgalom s *Giton* győzelmét örömrivalgással fogadták a favorizálói. *Csalit* (lov. *Samarjay* Sándor) másodiknak, *Délja* (lov. *Göbel* hadnagy) harmadiknak ért be. Bravurosán lovagolt *Valerian* főhadnagy, akinek hevederszíja verseny közben elszakadt s ő félrecsuszott nyereggel végiglovagolta a versenyt.

Szép aranyos glóriával letűnt a nap, mire a mezei gazdák 1800 méteres versenyére került a sor, --- az egyetlen futamra, melynek valami gazdasági színezete volt az egész félig jockey, félig katonai velleitásu versenyben. Nem nagy érdeklődéssel nézték a négy gazdát, akinek futtatására nem is lehetett „rakni”. *Meszes* Mátyás, aki kezdet-től fogva vezetett *Kislány*-nyal, el is vitté a háromszáz koronás első díjat.

Félnyolc lett, mire a zár-handicapra került a sor. Husz ló közül három indult s a kétezer méteres zárhandicap eredménye a következő: *Spatzi* (lov. *Folis*) elvitte az ezerkoronás első díjat; második lett *Szőtykelánya* (lov. *Neimanns*), harmadik *Akom-bákom* (lov. *Issekutz*).

Hogy minderről már csak ilyen röviden írunk, azzal a nagy idegességet, türelmetlen hazakészülődést akarjuk jelezni, amely erőt vett a publikumon. Mindenki azzal jött ki, hogy félhétkor vége lesz mindennek s fél-nyolc elmúlt, mikor a verseny befejeződött. S addigra már a tüdők, az arcunk, a cipők tele volt porral (még a tribün előtt levő gyöpöt sem tisztogatták erre az alkalomra), a lelkünk csalódással, csak egy pár zseb könyebbédett meg, ami még a kisebbik baj. Mikor aztán hazamenőre indultak a kocsik, autók, villamosok, megint fölszállt, szétter-jengett a szegedi por és befödött mindene-ket. *Bacillus*ütegek rohanták meg a tüdön-ket, porföllegek fődtek el előlünk jótékony kézzel a világ minden hiúságait és boldogan bucsúztunk a lóversenytértől, ahol lovakat is láttunk, mulatni is majdnem mulattunk, de legalább volt min boszankodnunk. Hisszük, hogy jövőre ez nem így lesz s akkor minden jó lesz. Kivált ha --- ismételjük --- ló lesz.

— **Az állami agrárbank.** A földmívelési kormány a pénzügyminiszterrel egyetértőleg el-határozta, hogy az állami érdekű telepítések és parcellázások keresztülvitelére állami rész-vétellel altisztikus hitelintézetet alapít. Az előzetes tárgyalások a kiszemelt pénzintéze-tekkel eredményesek voltak s *Lukács* László pénzügyminiszter a Ház mai ülésén már elő is terjesztette az állami agrárbank nak, a Magyar Földhitelintézetek Országos Szö-vetségének étesítéséről szóló törvényjavaslatot. A javaslatnak, --- mint a hozzáfűzött ismerte-tés mondja --- az a célja, hogy olyan intéz-